

راهکارهای سازگاری و کاهش اثرات خشکسالی و کم آبی در بخش دامپروری

سیده آزاده طبائی¹، ضدیقه محمدی²

1- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، فیزیولوژی دام

2- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، فیزیولوژی دام

1-Azadehtabatabaei968@gmail.com

2-Sedighemohamadi70@gmail.com

چکیده

بی تردید بحران خشکسالی و کم آبی یکی از مهمترین مشکلات موجود در مدیریت جوامع انسانی و محیط زیست محسوب می‌شود. عواملی همچون افزایش چشمگیر جمعیت کره زمین و بهره‌برداری بی‌رویه از منابع برای تأمین نیازهای اقتصادی، تأثیر خود را بر محیط زیست و از جمله منابع آب برجای گذاشته است. منابع آب به عنوان یک موضوع با اهمیت در صحنه سیاست داخلی کشورها به ویژه در مناطق خشک و کم آب جهان نظیر خاورمیانه از دیرباز مطرح بوده و همچنان اهمیت خود را حفظ کرده است. خشکسالی پدیده‌ای است که در هر منطقه و کشوری، با شرایط آب و هوایی متفاوت، اتفاق می‌افتد و با خشکی و کم آبی متفاوت است. با این وجود، خشکسالی شرایط خشکی و مسئله کم آبی را حادتر می‌کند. امکان جلوگیری از وقوع خشکسالی در هیچ منطقه و شرایطی وجود ندارد، ولی برای مقابله با آن و کاهش خسارت‌های احتمالی می‌توان اقداماتی را انجام داد و با یک برنامه‌ریزی صحیح و همه جانبه از شدت آثار منفی آن کاست. در همین راستا در این مطالعه، به بررسی آب موردنیاز در بخش کشاورزی به ویژه بخش دامپروری پرداخته شده است و برای کاهش مصرف آب و افزایش بهره‌وری آن در بخش دامپروری نیز راهکارهایی ارائه شده است.

واژگان کلیدی: خشکسالی، دامپروری، راهکار، کشاورزی، کم آبی

1- مقدمه

آب یکی از عوامل لازم برای سلامتی و حیات موجودات زنده بوده و یکی از مهم‌ترین ترکیباتی است که درصد بالایی از وزن بدن و تولیدات حیوانی را تشکیل می‌دهد (واتکینز¹، 2008). در سراسر تاریخ بشر، دسترسی به آب یک شرط اولیه و اساسی برای توسعه اجتماعی، اقتصادی، پایداری فرهنگ و تمدن بوده است. به گفته آب‌شناسان، آب دیگر یک کالای فراوان و فاقد ارزش اقتصادی نیست، بلکه یک کالای بدون جایگزین و با ارزش اقتصادی زیاد در همه زمین‌های مصرف می‌باشد (صادقی، 1385). در جهان

¹ -Watkins